

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/170/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4611210687
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2012:4611210687.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: T. J., nar. XX. XX. XXXX, naposledy bytom M., M. XXXX/X, t. č. na neznámom mieste, zastúpeného opatrovníčkou Hanou Bognárovou, pracovníčkou Okresného súdu Topoľčany, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Bratislava, Fedinova 9, IČO: 42 260 086, zastúpeného advokátskou kanceláriou HKP Legal, s. r. o., so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, IČO: 36 727 334, o zaplatenie sumy 104,83 eura s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu, proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany, zo dňa 30. apríla 2012, č. k. 5C/95/2012-32, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 97,13 eura s 9,5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 89,10 eura od 27. 01. 2007 do zaplatenia a náhradu trov konania v sume 74,12 eura na účet právneho zástupcu navrhovateľa, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 52 ods. 1, 2, 3, § 53 ods. 1, 3 písm. a), 4, § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01. 04. 2004, článkom 3 ods. 1, 2, 3, článkom 5 a 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, ako aj vykonaným dokazovaním, na základe ktorého dospel k záveru, že návrh navrhovateľa na zaplatenie sumy 104,83 eura s príslušenstvom je prevažne dôvodný. Považoval za nesporné, že účastníci uzavreli dňa 31. 08. 2006 úverovú zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru odporcovi na zakúpenie tovaru (domáce kino) a keďže išlo o zmluvu spotrebiteľskú, bolo ju nutné posudzovať v súlade s ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka s tým, že spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné. Okrem toho dodal, že v pochybnostiach platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Ustálil, že v prípade úverovej zmluvy uzavretej s odporcom ide o formulárovú štandardnú zmluvu, ktorej obsah odporca nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť a z ktorej vyplýva iba to, že výška úveru bola dohodnutá na sumu 162,65 eura, počet mesačných splátok 8, prvá splátka dňa 31. 10. 2006, výška mesačnej splátky 24,30 eura, RPMN 52% a náklady spojené s úverom 31,75 eura. Z úverovej zmluvy ďalšie podmienky nebolo možné zistiť, pretože tieto boli zakomponované v úverových zmluvných podmienkach tvoriacich prílohu zmluvy a boli vytlačené drobným, voľným okom takmer nečitateľným písmom a bolo možné dôvodne pochybovať, či s nimi odporca mal možnosť sa skutočne oboznámiť a v nich sa aj relevantne zorientovať, a teda ich nebolo možné považovať za individuálnu dohodu zmluvných strán. Z uvedeného dôvodu súd považoval úverové zmluvné podmienky tvoriace prílohu úverovej zmluvy, resp. jej neoddeliteľnú súčasť, za neplatné, pretože vzhľadom na spôsob ich prezentácie a

samotný obsah sú pre spotrebiteľa, ktorý má podľa nich plniť, nezrozumiteľné a podľa názoru súdu pri takomto spôsobe prezentácie nemal spotrebiteľ ani možnosť sa s nimi riadne oboznámiť pred uzavretím zmluvy. Keďže tieto podmienky považoval za neplatné, nebolo možné z nich vychádzať pri rozhodovaní o nároku navrhovateľa a navrhovateľ mal teda nárok iba na vrátenie plnenia poskytnutého úveru vo výške 89,10 eura, úroku z omeškania 8,03 eura, spolu 97,13 eura a pokiaľ išlo o zaplatenie zmluvnej pokuty 7,70 eura, v tejto časti súd prvého stupňa návrh ako nedôvodný zamietol. Vzhľadom k tomu, že odporca bol v omeškaní s úhradou splátok, došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru ku dňu 26. 01. 2007 tak, že odporca sa od 27. 01. 2007 dostal do omeškania s úhradou istiny vo výške 89,10 eura, a preto priznal navrhovateľovi podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. nárok na úrok z omeškania z uvedenej sumy a to vo výške 9,5% ročne. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 3 OSP a prevažne úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania v sume 74,12 eura, ktoré mu vznikli na zaplatenom súdnom poplatku za návrh v sume 16,50 eura a na trovách právneho zastúpenia v sume 57,62 eura.

Proti uvedenému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu namietajúci, že v danej právnej veci je kauzálnym a skutkovým základom spotrebiteľský vzťah, pričom zmluva, od ktorej odvodzuje navrhovateľ svoje nároky, obsahuje podľa jeho názoru neprijateľné podmienky z hľadiska požiadaviek zákonných ustanovení na ochranu spotrebiteľa. S poukazom na § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka považoval za zrejmé, že sa jedná o formulárovú (typovú, resp. štandardnú) zmluvu vopred pripravenú právnym predchodcom navrhovateľa (postupcom), ktorej obsah pred jej uzavretím odporca nemal možnosť reálne ovplyvniť. Dodal, že špeciálna úprava spotrebiteľského úveru bola v čase uzavretia zmluvy obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Z. z., na základe čoho vyvodil, že posudzovaný právny vzťah účastníkov konania je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou. V tejto súvislosti považoval za potrebné uviesť, že spotrebiteľské vzťahy sú vždy vzťahmi občianskoprávnymi, pričom uvedené platí bez ohľadu na skutočnosť, či základný zmluvný vzťah medzi spotrebiteľom a dodávateľom plnenia je uzavretý podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Uvedené bolo potvrdené aj judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako aj judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky. Okrem toho mal za to, že v súdnej veci nie je potrebné osobitne poukazovať na neprijateľné zmluvné podmienky, a to z toho dôvodu, že splatnosť predmetného dlhu nastala dňa 26. 01. 2007 a navrhovateľ návrh podal dňa 29. 12. 2011, teda celý jeho nárok považoval za premlčaný podľa § 101 Občianskeho zákonníka a vzniesol námietku premlčania. S poukazom na dôvody odvolania navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že návrh bude zamietnutý a vedľajšiemu účastníkovi konania na strane odporcu budú priznané trovy konania v zmysle vyčíslenia.

K podanému odvolaniu sa navrhovateľ ani odporca nevyjadrili.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a odvolanie podľa § 218 ods. 1 písm. b/ OSP odmietol ako podané osobou, ktorá nie je na podanie odvolania oprávnená.

Podľa § 90 OSP, účastníkmi konania sú navrhovateľ (žalobca) a odporca (žalovaný) alebo tí, ktorých zákon za účastníkov označuje.

Podľa § 93 ods. 2 OSP, ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

V zmysle poznámky 10a) osobitným predpisom je napríklad aj zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, tento zákon upravuje

práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

Podľa článku IV bodu 2 písm. e) Stanov Spotrebiteľského združenia OSA, základnou úlohou združenia je sprostredkovať riešenie sporov medzi spotrebiteľom a dodávateľmi, zastupovať spotrebiteľov pred súdom a vystupovať v súdnych sporoch na strane spotrebiteľov.

Podľa § 93 ods. 3 OSP, do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 10. 05. 2012 Spotrebiteľské združenie OSA ako právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, z vlastného podnetu vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa).

Podľa § 93 ods. 4 OSP, v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 201 OSP, účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník.

Podľa § 218 ods. 1 písm. b) OSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

V odvolacom konaní sa uplatňuje dispozičná zásada, ktorá znamená, že odvolacie konanie môže byť začaté len na návrh. Podanie odvolania je procesným úkonom účastníka konania. Kto je účastníkom konania vymedzuje Občiansky súdny poriadok v § 90 a 94. V danom prípade účastníkom konania sú navrhovateľ (žalobca) a odporca (žalovaný). Po podaní odvolania inou ako oprávnenou osobou je povinnosťou odvolacieho súdu odmietnuť odvolanie v zmysle § 218 ods. 1 písm. b) OSP.

Okrem účastníkov konania môže odvolanie podať aj vedľajší účastník, opierajúc sa o § 93 ods. 4 OSP alebo o nové znenie § 201 OSP, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom (napr. v prípadoch poistenia, kedy vedľajší účastník hradí priznané plnenie za účastníka, na ktorého strane vystupuje). V novom znení § 201 OSP v podstate ide o zopakovanie procesnej legitímácie vedľajšieho účastníka na podanie odvolania predtým vymedzenej v § 93 ods. 4 OSP, avšak s tým, že podľa § 201 je vedľajší účastník oprávnený podať odvolanie bez zreteľa na stanovisko účastníka, popri ktorom v spore vystupuje, ba aj proti jeho vôli, za predpokladu, že preukáže, že z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a účastníkom. Inak sa odvolanie odmietne.

Z obsahu spisu vyplýva, že odvolanie podal vedľajší účastník na strane odporcu, pričom v súdnom spise sa nenachádza žiadne stanovisko odporcu vyjadrujúce súhlas s týmto odvolaním, ako ani vedľajší účastník vo svojom odvolaní nepreukázal, že by z právneho predpisu vyplýval určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a účastníkom, a preto odvolací súd odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu ako podané neoprávnenou osobou odmietol (§ 218 ods. 1 písm. b) OSP). Prihliadol pritom aj na to, že procesné postavenie vedľajšieho účastníka v sporovom konaní je významne ovplyvnené vôľou účastníka, na strane ktorého vystupuje, pretože účastník je dominus litis.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu ako podané neoprávnenou osobou odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. b/ OSP a nemohol sa už zaoberať dôvodmi odvolania a vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 OSP analogicky v zmysle § 146 ods. 1 písm. c) OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, pretože odmietnutie odvolania sa svojimi účinkami rovná zastaveniu konania.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné